

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΟΙ ΣΥΓΓΕΝΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Σ: Μπάμπα, εξήγησες τη διαφορά μεταξύ *Μάγια*, *Μίτια* και *Νίτια*. Μπορείς να την εξηγήσεις και σε σχέση με τον άνθρωπο;

Σάι: Ναι. Αυτό είναι το σπουδαιότερο που πρέπει να καταλάβεις. Ξέρεις ότι η συγκρότηση της ανθρώπινης προσωπικότητας είναι πολυσύνθετη. Ο πρωταρχικός σπόρος της Θεότητας είναι θαμμένος βαθιά και κρυμμένος κάτω από πέντε περιβλήματα ή θήκες, οι οποίες ονομάζονται *πάντσακόσας* *. Τα περιβλήματα αυτά σκιάζουν την εσωτερική όραση και εμποδίζουν τον άνθρωπο να πραγματώσει τη κρυμμένη του θεότητα. Τα *πάντσακόσας* είναι: το σώμα, οι αισθήσεις, ο νους, η διάνοια και η ευδαιμονία. Όλα αυτά είναι *Μίτια*, γιατί δεν είναι μόνιμα. Το σώμα υπόκειται σε θάνατο. Οι αισθήσεις υπάρχουν και λειτουργούν σε σχέση με τον αντικειμενικό κόσμο. Παράγουν επιθυμίες, παρορμήσεις, συναισθήματα, συγκινήσεις, κλπ, τα οποία, όλα μαζί, σχηματίζουν το νου. Βασισόμενος στις επιθυμίες και τις παρορμήσεις, ο νους κατασκευάζει μια μορφή ή μια εικόνα του Είναι, που σχηματίζει το εγώ. Γι' αυτό ο νους και το εγώ εξαρτώνται από τις αισθήσεις για να υπάρχουν. Τρέφονται συνεχώς από τις εντυπώσεις που παράγονται από τις αισθήσεις.

Για παράδειγμα πάρε το νερό. Αυτό δεν έχει μία δική του συγκεκριμένη μορφή ή σχήμα. Απλώς παίρνει το σχήμα του δοχείου που το περιέχει. Έτσι και ο νους αυτός καθαυτός, δεν

έχει μορφή. Υπάρχει, επειδή λειτουργούν οι αισθήσεις. Όταν οι αισθήσεις αποσυρθούν από τα εξωτερικά αντικείμενα, όλες οι επιθυμίες και οι παρορμήσεις εξαφανίζονται διαλύοντας το νου και μαζί του το εγώ. Βλέπεις λοιπόν ότι αυτά τα τρία - οι αισθήσεις, ο νους και το εγώ - υπόκεινται σε διάλυση, δε διαρκούν και γι' αυτό είναι *Μίτια*.

Η διάνοια είναι το πιο αγνό μεταξύ των πέντε *κόσας* ή περιβλημάτων, γιατί λειτουργεί ξεχωριστά, μόνη της, ανεξάρτητα από τα άλλα. Δεν επηρεάζεται από εξωτερικούς παράγοντες. Η διάνοια είναι νοήμων, διορατική και αναλυτική. Δε λοξοδρομεί ποτέ εξαιτίας προκαταλήψεων, αρέσκειας ή απαρέσκειας, κ.ο.κ. και γι' αυτό δεν κάνει ποτέ λάθος σε αυτά που υποδεικνύει. Δυστυχώς η ανθρώπινη τάση είναι τέτοια, που η διάνοια σκιάζεται συνήθως από το νου και τις ιδιοτροπίες του. Η κρίση που παρέχεται από τη διάνοια είναι πάντα αγνή, αλλά ο νους επεμβαίνει και δίνει τις δικές του ερμηνείες ανάλογα με τη *ράγκα - νιβέσα* (συμπάθειες και αντιπάθειες). Αλλά και η διάνοια επίσης δεν είναι διαρκής. Από κάποιο σημείο και μετά, στο δρόμο προς την Αυτοπραγμάτωση, και η διάνοια απορρίπτεται ή πετιέται, όπως τα άλλα περιβλήματα. Σ' αυτό το σημείο η επίγνωση υπάρχει σε ένα επίπεδο πέραν της διάνοιας. Γι' αυτό και η διάνοια μπορεί να θεωρηθεί *Μίτια*.

Το τελευταίο από τα πέντε περιβλήματα είναι το περιβλημα της Ευδαιμονίας, που περιλαμβάνει την άγνοια. Είναι η κατάσταση του βαθιού ύπνου της συνειδητότητας, που θεωρείται γεμάτη ευδαιμονία, γιατί όλες οι αισθήσεις, τα συναισθήματα και οι ταραχές σε αυτήν την κατάσταση έχουν ακινητοποιηθεί. Αλλά με την επίτευξη της Αυτοπραγμάτωσης ούτε αυτό το περιβλημα παραμένει. Γι' αυτό και αυτό είναι *Μίτια*. Όλα τα *πάντσακόσας* αποβάλλονται με την πρόοδο της γνώσης.

Σ: Είναι σωστό να λέμε ότι αρχίζουμε να ενεργούμε στο επίπεδο της αγνής συνειδητότητας, όταν έχουν εξαφανιστεί

όλα τα *πάντσακόσας*, Μπάμπα;

Σάι: Ναι. Όταν έχεις υπερβεί την διάνοια, φθάνεις σε ένα άλλο επίπεδο, εκείνο της ενόρασης. Η ενόραση είναι απ' ευθείας συντονισμένη με την *Τσιπ* (συνειδητότητα). Η ενορατική δύναμη προέρχεται από την *Τσιπ*. Γι' αυτό η ενόραση μπορεί να θεωρηθεί Μάγια-Σάκι.

Σ: Είναι αυτή το ίδιο με τη συνείδηση;

Σάι: Όχι, η συνείδηση είναι η φωνή της διάνοιας. Η ενόραση είναι η φωνή του Θεού, η Εσωτερική Φωνή. Ενώ η συνείδηση σου λέει τι είναι σωστό και τι είναι λάθος, η ενόραση σου λέει τι "είναι" και τι "δεν είναι". Θα ήταν ιδανικό ο άνθρωπος να λειτουργεί στο ενορατικό επίπεδο, όμως χρειάζεται χρόνια *σάντανα* και αυτοπειθαρχίας για να το πετύχει.

Σ: Αυτή είναι η κατάσταση της αγνής συνειδητότητας;

Σάι: Ναι. Υπάρχει όμως μια άλλη κατάσταση πέρα από αυτήν, που ονομάζεται Υπέρ-Συνειδητότητα, δηλαδή *Τσιπ* ή *Τσαϊτάνια* ή *Μπράχμαν*. Είναι αιώνια, αμετάβλητη και άφθαρτη και γι' αυτό είναι *Νίτια*. Σε μικρο-κοσμική ορολογία ονομάζεται Πουρούσα και η αντίστοιχη ενέργεια ή ζωτική Δύναμη, Πράκριτι. Αυτά τα δύο, Πουρούσα και Πράκριτι (*Νίτια* και *Μάγια*) είναι παρόντα σαν κοινοί παράμετροι σε κάθε άνθρωπο και κάθε ύπαρξη. Είναι μόνο τα εξωτερικά *κόσας* ή περιβλήματα που διαφέρουν. Η εξωτερική δομή μπορεί να διαφέρει, αλλά ο εσωτερικός πυρήνας είναι ο ίδιος. Παραδείγματος χάριν, εσύ μπορείς να φτιάξεις γλυκά διαφορετικών σχημάτων, ειδών και διαστάσεων, χρησιμοποιώντας ζάχαρη, αλεύρι και βούτυρο. Το εξωτερικό σχήμα μπορεί να είναι διαφορετικό, αλλά η γλυκύτητα παραμένει βασικά η ίδια. Αν το αναγνωρίσεις αυτό σε σχέση με τους ανθρώπους γύρω σου, τότε θα είσαι ένα βήμα πιο κοντά στη πραγμάτωση της Αλήθειας.

Σ: Εννοείς την ενότητα όλης της ανθρωπότητας και όλης της Δημιουργίας;

Σάι: Ναι. Το σπουδαιότερο όμως είναι ότι η ανθρωπότητα και κάθε πράγμα στο Σύμπαν ενώνονται με τον ίδιο δεσμό, την ΑΓΑΠΗ. Όλη η Δημιουργία είναι μια συγγένεια Αγάπης. Τι είναι Θεός; Τι είναι Ενέργεια; Τι είναι Συνειδητότητα; Τίποτα άλλο από Αγάπη. Ο Θεός είναι Αγάπη. Μόνο η δύναμη της Αγάπης είναι αυτή που ενώνει ολόκληρη την ανθρωπότητα. Είναι αυτή η Ακατάληπτη Δύναμη που σφυρηλατεί την ενότητα ολόκληρης της Δημιουργίας. Εάν είσαι σε θέση να αισθάνεσαι αυτή την Αγάπη, τότε έχεις πραγματώσει την υψηλότερη Αλήθεια.

Σ: Ντρέπομαι να το πω Μπάμπα, αλλά ορισμένα άτομα έχουν τόσο απωθητικές ιδιότητες και μη αξιαγάπητη φύση, ώστε δεν εμπνέουν αγάπη. Είναι πιο εύκολο να τα αποφεύγουμε. Το ξέρω ότι είναι λάθος, αλλά πώς μπορούμε να το ξεπεράσουμε;

Σάι: Ναι, είναι ένα κοινό ανθρώπινο λάθος. Πριν απ' όλα, πρέπει να καταλάβεις ότι, μολονότι η εξωτερική όψη μπορεί να είναι τραχιά, γεμάτη αγκάθια και άγρια, το εσωτερικό είναι γλυκό. Ένα *ιζακ-φρουτ* ** ή ένας ανανάς για παράδειγμα, είναι αγκαθωτός απ' έξω, αλλά γλυκός από μέσα. Όπως είπα ήδη πριν, οι εξωτερικές μορφές διαφέρουν, αλλά ο εσωτερικός πυρήνας όλης της ανθρωπότητας είναι ο ίδιος, διαποτισμένος από γλυκύτητα, αγάπη και θεότητα. Είναι θέμα δικό σου να προσπαθήσεις και να δεις πέρα από την εξωτερική εμφάνιση και να φτάσεις κάτω από την επιφάνεια.

Ας πάρουμε για παράδειγμα τα διαμάντια. Μερικά είναι θαμμένα σε βάθος, κάτω από χώματα και λάσπη, ενώ άλλα βρίσκονται πολύ κοντά στην επιφάνεια. Τα πρώτα θα είναι καλυμμένα με βρωμιά και λάσπη, θα έχουν ένα πιο τραχύ παρουσιαστικό από τα δεύτερα, και εξαιτίας της εξωτερικής τους εμφάνισης θα φαίνονται σαν κοινές πέτρες. Ο ειδικός

όμως, δεν τα απορρίπτει σαν άχρηστα. Βγάζει προσεκτικά το στρώμα της λάσπης και τα καθαρίζει από τη βρωμιά, μέχρις ότου να αποκαλυφθεί η αγνή κομψότητα και στιλπνότητα του διαμαντιού. Κατά τον ίδιο τρόπο, η κρυμμένη θεότητα και η αγνότητα στον άνθρωπο, είναι θαμμένη κάτω από στρώματα *αβίγνια* (άγνοια). Η άγνοια είναι υπεύθυνη για τις κατώτερες, χαμηλές ιδιότητες και χαρακτηριστικά στον άνθρωπο. Η πραγματική και θεμελιώδης φύση του ανθρώπου είναι η γλυκύτητα. Η αγάπη είναι η φυσική του κατάσταση. Αλλά χρόνια και χρόνια άγνοιας έχουν σκοτεινιάσει την όρασή του και του έχουν κρύψει τον πραγματικό του Εαυτό. Ταυτίζει τον Εαυτό του με το σώμα και τις αισθήσεις, αλληλεπιδρά με τον αντικειμενικό κόσμο και συμπεριφέρεται ανάλογα. Αντίθετα, ένα άτομο προικισμένο με αντίληψη και διάκριση μαθαίνει να κοιτά κάτω από την εξωτερική επιφάνεια και προσπαθεί να δει τον Θεό στον εαυτό του και τους άλλους.

Σ: Είναι δύσκολο να το κάνουμε αυτό στην καθημερινή ζωή, Μπάμπα, ειδικά όταν τα άτομα έχουν αρνητική στάση και συμπεριφορά.

Σάι: Τότε φρόντισε να είσαι θετική. Πρέπει να καλλιεργείς την αγάπη για όλους, χωρίς να λαβαίνεις υπόψιν σου το πώς είναι, ή τι κάνουν. Εσύ δεν έχεις το δικαίωμα να κρίνεις ποιος είναι καλός ή κακός ή αν μια πράξη κάποιου είναι καλή ή κακή. Άσε την κρίση στον Θεό. Είναι ο μοναδικός κριτής των ανθρώπων, των πραγμάτων και των πράξεων. Εσύ πρέπει να προσφέρεις στους άλλους αγάπη. Όσο γεμάτο μίσος ή μη αγαπητό και να είναι ένα άτομο, εσύ πρέπει να του δείχνεις αγάπη, στοργή, κατανόηση, ανεκτικότητα, συμπάθεια, ελεημοσύνη και συμπόνια. Όλες αυτές είναι *σατιβικές* ιδιότητες, Θείες ιδιότητες. Είναι ο μοναδικός δρόμος. Η αγάπη είναι το μοναδικό φάρμακο, η μόνη θεραπεία για κάθε ανθρώπινη ασθένεια. Είναι ο μόνος τρόπος για να έχεις πάντα μια θετική και

ευνοϊκή απάντηση.

Για πόσο καιρό ένα άτομο μπορεί να αντιστέκεται στην αγάπη; Για πόσο καιρό μπορεί να μένει ανεπηρέαστο από την απαλότητα και την γλυκύτητά της; Αργά ή γρήγορα θα υποκύψει σ' αυτή. Πώς μπορεί να απορρίψει αυτό που είναι η πραγματική και αληθινή του φύση; Μπορεί να αρνείται την ευτυχία και την χαρά; Όχι, γιατί η ευτυχία είναι η φυσική κατάσταση, ενώ η δυστυχία είναι αφύσικη κατάσταση. Και η αγάπη είναι επίσης φυσική κατάσταση, ενώ όλα τα αντίθετα συναισθήματα είναι αφύσικα. Γι' αυτό, όταν στέλνεις ένα αυθόρμητο κύμα αγάπης σε ένα άτομο, θα αγγίξει ασφαλώς κάποια χορδή του. Όταν συνεχίζεις να του διοχετεύεις αγάπη, αργά-αργά θα αρχίσει να καθαρίζει και να εξαγνίζεται και γρήγορα οι ανεπιθύμητες τάσεις θα απομακρυνθούν και θα λάμψει η καλοσύνη.

Η αγάπη είναι η μοναδική αλχημεία, η μοναδική λύση στη *Κάλι Γιούγκα*. Είναι το μοναδικό όπλο που μπορεί να πολεμά τις κακές τάσεις. Δεν πρέπει κάποιος να απαντάει στο μίσος με μίσος. Πρέπει να αποκρίνεται στο μίσος με αγάπη. Σας λέω ότι η Αγάπη είναι το πιο υπέροχο πράγμα και μπορεί να κάνει μεγάλα θαύματα, αλλάζοντας την φύση και τον χαρακτήρα του ανθρώπου. Δουλεύει μέσα στον άνθρωπο εσωτερικά κι έτσι η αλλαγή είναι πληρέστερη και απόλυτη, παρόλο που η θεραπεία είναι αργή. Γι' αυτό, αγαπάτε τους πάντες. Πρέπει να φροντίζετε να βλέπετε μόνο την καλοσύνη σ' αυτούς. Κανείς δεν μπορεί να είναι εντελώς κακός. Θα υπάρχει τουλάχιστον μια θετική ιδιότητα σ' αυτόν και αυτό είναι αρκετό για να αρχίσετε. Κρατηθείτε από αυτήν και αγνοήστε τις άλλες, τις κατώτερες. Μην κοιτάτε το κακό, αλλά μόνο το καλό. Βλέπε το καλό, να είσαι καλή, να κάνεις το καλό. Δίνε αγάπη, χωρίς να περιμένεις ανταπόδοση ή ανταμοιβή. Τότε σίγουρα θα πραγματοποιήσεις τον Θεό.